

LBRIS

We know
books

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

PIMEN VLAD, MONAH

Pilde pentru suflet / Părintele Pimen Vlad. - București :
Bookzone, 2025

ISBN 978-630-305-418-6

2

Editor: **Alexandru Gulie**
Redactor: **Crenguța Nicolae**
Grafician copertă: **Cezar Mandă**
Tehnoredactor: **Anca Marisac**

© Bookzone 2025, pentru prezenta ediție
Toate drepturile rezervate pentru limba română.
Nicio parte a acestei lucrări nu poate fi stocată
sau reprodusă fără acordul editurii.

Editura Bookzone

Șoseaua Berceni nr. 104, sector 4, București

Comenzi și informații:

Telefon: 031-433.50.68

E-mail: office@bookzone.ro

www.bookzone.ro

Părintele

PIMEN VLAD

PILDE PENTRU SUFLET

Bookzone
BUCUREȘTI, 2025

CUPRINS

INTRODUCERE	7
CAPITOLUL 1 MAICA DOMNULUI – PILDE ȘI MINUNI	13
De la Buna Vestire la Adormire	15
Promisiunea pictorului de icoane	21
Cum ne răspunde Maica Domnului	27
Ura diavolului față de Preacurata	37
Crinii care au răsărit din stâncă	43
Maica Domnului Ierusalimitissa	51
Rugăciunea Maicii Domnului	57
CAPITOLUL 2 PILDE PENTRU VIAȚA NOASTRĂ DE TOATE ZILELE	59
Un sfânt din zilele noastre	62
Păstorul din cetatea Trinitudei	74
Împărăteasa care a ajuns în temniță	84
Mare este răbdarea sfinților în încercări	99
„Duhul Sfânt vă va învăța toate”	111
În Sinai, la Sfânta Ecaterina	122
Creștinul care s-a îndurat de pașa	138
„Bunicuțul” nostru, Sfântul Nicolae	150
„Nu vreau să fac încă un păcat!”	169

CAPITOLUL 3 SFĂTURI ȘI INDEMNURI PENTRU SUFLET 179

De ce ne este atât de greu să fim smeriți	181
Rugați-vă neîncetat	192
Faptele bune, cheia Împărăției	200
„Eu iert, dar nu uit!”	208

CAPITOLUL 4 DESPRE VIAȚA VEȘNICĂ 217

De ce există moartea?	219
Untdelemn în candela sufletului	222
Nu suntem singuri pe cale	226
Ce comori adunăm din viața aceasta	229
Suferința la sfârșit de viață	233
„Bucurați-vă, căci mă duc la Domnul!”	238
Hristos – Domnul vieții, nu al morții	242

CUVÂNT DE ÎNCHEIERE 245

INTRODUCERE

Dragilor, mă bucur din toată inima că putem păși împreună în această carte, pe care am gândit-o ca pe un drum plin de întâlniri duhovnicești, de povețe și de întâmplări care să ne încălzească sufletul și să ne aducă mai aproape de Hristos. Am început să adun aici pilde, povestiri, cuvinte ale sfinților și experiențe pe care le-am strâns de-a lungul timpului, cu gândul să împărtășesc cu voi toți darul pe care l-am simțit de atâtea ori lucrând în viața mea și a altora. Mi-am dorit să așez aici o candelă care să vă lumineze, fie că sunteți în momente de bucurie, fie că treceți prin necazuri, și să vă arate la fiecare pas chipul iubitor al Mântuitorului și al Preasfintei Sale Maici.

Noi niciodată nu suntem singuri pe cale, chiar dacă uneori ne apasă gândul că lumea ne e potrivnică ori că nădejtile ni s-au spulberat. Pentru astfel de clipe, am încercat să aștern un cuvânt care să vă amintească de prezența lui Dumnezeu în fiecare suflare a noastră, fie ea și grea de oboseală. Veți citi aici istorisiri despre smerenie, fără de care ne

prăbușim ușor în prăpastia mândriei; veți întâlni gânduri despre răbdare, care să vă țină la suprafață când valurile ispitei dau târcoale; veți afla despre rugăciunea neîncetată, care ne ajută să rămânem legați de izvorul harului, indiferent că ne aflăm la serviciu, acasă sau la drum. Veți întâlni fapte bune, săvârșite ca dovadă a credinței noastre, și veți vedea cum iertarea spală orice urmă de ranchiună din inima noastră. Și dincolo de toate, veți găsi cuvinte despre moarte și despre viața care îi urmează, căci nu ne-am născut să rămânem veșnic în această lume, ci să ne pregătim de întâlnirea cu Hristos, iar moartea e doar pragul prin care trecem spre veșnicie.

Mai mult decât în orice altă lucrare, vorbesc aici și despre Maica Domnului în viața noastră. Preasfânta Fecioară e pentru mine cel mai drag sprijin, pentru că am văzut-o la lucru de nenumărate ori, dăruind mângâiere și bucurie. Și cum să n-o pomenesc la tot pasul, când știu cât de mult suferă omul de astăzi și cât de mare nevoie are de o Mamă cerească ce-l ia în brațe și-l duce mai aproape de Fiul ei. Veți găsi deci istorisiri despre blândețea și puterea ei, cum ne învață să ne smerim, să ne rugăm, să răbdăm, să iertăm și să ne pregătim sufletul de întâlnirea cu Mântuitorul. Neuitându-L niciodată pe Hristos, să ne așezăm zi de zi sub ocrotirea Măicuței Domnului, rugând-o să-I spună Fiului ei toate nevoile și durerile noastre.

Am întâlnit de-a lungul vieții mulți oameni care, citind câteva cuvinte duhovnicești, simțeau dintr-odată cum mintea li se limpezește, cum inima

li se revarsă în lacrimi și cum un dor de cer li se strecoară în piept. Asta îmi doresc și pentru voi: să citiți cu o stare de rugăciune, ori măcar cu liniște sufletească, și să lăsați cuvintele să vă intre în suflet. Să vă opriți din când în când, să reflectați, să spuneți un „Slavă Ție, Doamne!” sau un „Mulțumim, Maica Domnului!” și abia apoi să treceți mai departe. Viața duhovnicească nu se dobândește dintr-odată, iar cititului trebuie să-i urmeze silința de a trăi zilnic virtuțile.

Luați, așadar, cartea la pas, citiți când aveți răgaz și încercați s-o gustați cu rugăciune. Dacă oboșiți, închideți cartea, trageți aer în piept și spuneți: „Maică Preacurată, luminează-mă să pricep și să împlinesc fiecare cuvânt!” Apoi reluați când vă simțiți mai limpezi, și dați voie harului să vă atingă lăuntric.

Și când citiți, veți vedea Biserica noastră așa cum e: plină de viață, nu un muzeu cu reguli stricte. O veți vedea cum se bucură de prezența Maicii Domnului, a sfinților, cum primește și pe cel păcătos, și pe cel drept, cum dă fiecăruia mângâiere și nădejde. Veți vedea că niciun om nu e lepădat, că oricât am fi de căzuți, tot ne putem ridica, dacă vrem. Și veți înțelege că toți, până la urmă, ne vom întâlni la Judecată și că Domnul ne vrea mântuiți, nu osândiți. Veți lua aminte în ce chip minunat se arată dragostea lui Hristos, Care Și-a vărsat sângele pe Cruce pentru noi, și dragostea Maicii Sale, care nu se satură să mijlocească pentru fiecare suflet.

Pentru unii poate să fie prima întâlnire mai serioasă cu gândirea și viața ortodoxă. Poate că până acum ați avut doar o cunoaștere mai vagă: ați știut de posturi, de sărbători, de Liturghie, dar n-ați intrat în temeiul trăirii. Priviți paginile acestea ca pe o poartă larg deschisă spre asta. Căutați dulceața care se află în rugăciune, în părtășia cu sfinții, în împărtășirea cu Trupul și Sângele Domnului. Dați-i timp sufletului să se obișnuiască, să se vindece de graba și zgomotul lumii de azi. Domnul e răbdător și blând, nu ne ia cu forța. El doar ne bate la ușă, așteptând să-I deschidem. Și citind, o să vă vină în gând: „la stai, parcă Domnul îmi șoptește ceva aici...” – și atunci să nu vă împietriți, ci să-I deschideți calea spre inima voastră.

M-am gândit să fie ca o convorbire directă, ca și cum am sta față în față și v-aș povesti de-a dreptul despre bunătatea lui Dumnezeu, despre taina rugăciunii și despre strălucirea Maicii Domnului. Și acum simt în suflet cum Preasfânta Fecioară ne privește cu drag și se bucură să ne vadă aici, strânși în jurul cuvântului. E o lucrare tainică: eu scriu și voi citiți, dar harul e același care lucrează și la mine, și la voi. Iar dacă vă rugați, fie și un strop înainte și după citire, cuvintele se vor așeza altfel în suflet.

Nu-i nicio presiune asupra voastră, nimeni nu vă forțează să deveniți sfinți peste noapte. E un drum pe care-l faceți în ritmul vostru, important e să nu stați pe loc sau să mergeți înapoi. Hristos caută fiecare prilej să vă cheme: poate citiți un capitol despre răbdare și se nimerește că azi aveți o

ispită, și atunci ocazia să faceți ce ați învățat. Poate un alt capitol, despre iertare, vă cade sub ochi într-o zi când sunteți certați cu cineva drag. Iar Maica Domnului, văzând dorința voastră de împăcare, se va ruga și va netezi calea dintre voi. De aceea spun că nimic nu e întâmplător în viața creștină, totul se împletește și vine la planul dumnezeiesc de mântuire a sufletelor.

Oricât de complicată pare lumea, oricât de mult rău se arată la știri, totuși Hristos a biruit lumea, a biruit moartea, a biruit întunericul. Cel ce se încrede în El și în Maica Domnului nu are de ce se teme, fiindcă primește puterea de a vedea peste aparențe. Atâția sfinți au trăit în vremuri poate mai vitrege decât ale noastre și totuși s-au sfințit. Curajul lor ar trebui să ne inspire să nu ne ascundem credința sub obrocul fricii, ci s-o folosim ca pe un far pe marea vieții.

Mă gândesc că astfel, citind și meditând, vă veți apropia mai mult de Biserică, veți merge mai des la slujbe, veți căuta un duhovnic care să vă călăuzească, veți rosti Paraclisul Maicii Domnului acasă sau veți face un mic acatist. Vă doresc asta din suflet, fiindcă într-acolo ne duce cartea aceasta, la o viață creștină mai bogată. Mi-am dorit să vă împărtășesc un duh de adevăr, de pace și de încredere în purtarea de grijă a Domnului, și nădăjduiesc că veți avea răbdarea și dispoziția să-l primiți.

Și-acum poftiți cu încredere și curaj la masa acestor cuvinte, luați și gustați, și hrăniți-vă sufletul. Fiecare pildă e un răsad al harului, și dacă veți

stării cu inima deschisă, veți cunoaște mai îndeaproape taina întâlnirii cu Hristos și cu Maica Sa. Pentru mine, ca slujitor smerit, e o bucurie să văd că există suflete dornice să se adape la izvorul Bisericii. Dumnezeu nu rămâne dator nimănui: El va răsplăti fie și o singură clipă în care L-am căutat sincer.

Să ne rugăm împreună: „Maică Preacurată, binecuvântează-ne cu iubirea ta, du-ne de mână la Fiul tău și așază-ne în brațele Lui, ca să gustăm încă de aici, de pe pământ, o fărâmă din bucuria Împărăției Cerurilor.” Și orice cuvânt rostit de sfinți sau întărit de duhul Bisericii se va aprinde astfel în sufletul vostru ca o flacăra ce nu se stinge.

Vă îmbrățișez cu dragoste părintească și vă spun: nu vă temeți să vă lăsați cuceriți de har, căci Hristos așteaptă să vă dăruiască mai mult decât v-ați imagina, iar Maica Domnului stă gata să vă mângâie orice rană. Să pornim împreună într-o călătorie duhovnicească, și fiecare pas să ne apropie de lumina și pacea pe care Domnul ni le dă din belșug. Să vă fie lectură binecuvântată și să vă dea Dumnezeu să rodim împreună întru sfințenie și dragoste. Amin.

CAPITOLUL 1

MAICA DOMNULUI – PILDE ȘI MINUNI

Dragilor, vreau să vă spun niște gânduri despre Maica Domnului, de la începuturile ei pline de smerenie, când a zis „Fie mie după cuvântul Tău!”, până la clipa Adormirii, când a fost înconjurată de apostoli și ridicată la Cer. Mi se pare așa minunat să vedem cum o tânără din Nazaret, cu o credință fierbinte, a ajuns Maica lui Dumnezeu și Mama noastră a tuturor. Dacă ne gândim la fiecare pas al vieții ei, de la Buna Vestire și până la suferința Fiului ei pe Cruce, apoi bucuria Învierii și, în cele din urmă, momentul adormirii în pace, ne dăm seama că

toată viața ei a fost o predare desăvârșită în mâinile Domnului.

Vedeți, orice încercare am avea, ea le-a purtat deja pe toate și ne poate înțelege mai bine decât oricine altcineva. Prin viața ei ne arată că frica nu-și mai găsește locul atunci când ne punem încrederea în Dumnezeu, iar la sfârșit ne așteaptă o lumină mai mare decât ne putem închipui. Să-i cerem și noi, așa, cu smerenie, să ne ia sub acoperământul ei și să ne călăuzească pașii spre Fiul ei iubit. Doamne, ajută!

De la Buna Vestire la Adormire

Să ne amintim cum a răspuns ea atunci la Buna Vestire, cu cele mai mari cuvinte, pline de credință și de smerenie: „*Iată roaba Domnului, fie Mie după cuvântul Tău!*” (Luca 1,38). Prin vorbele acestea, ea s-a pus pe sine cu totul în mâinile lui Dumnezeu, fără să se teamă de greutățile ce urmau să vină. Și din acel moment viața ei s-a legat de planul dumnezeiesc, iar pașii ei s-au îndreptat spre o cale cu multă suferință, dar și cu mari binecuvântări. Mai întâi a fost încredințată în grija lui Iosif, care era, după cum se spune, un bătrân cu viață sfântă, ales de Dumnezeu ca să poarte de grijă Fecioarei și Pruncului ce avea să Se nască. Nu a fost ceva întâmplător, deoarece toate se orânduiesc prin voia Domnului, și niciun amănunt nu e lipsit de însemnătate în istoria mântuirii.

A trecut apoi prin momente grele după nașterea Mântuitorului, cu fuga în Egipt, care nu a fost deloc un prilej de odihnă sau de bucurie, ci un adevărat chin. Imaginea ei mergând călare pe un măgăruș către Egipt ne arată câtă încredere avea în purtarea de grijă a lui Dumnezeu. A putut să răzbească prin toate aceste prigoane și ispite și să rămână neclintită în credință, iar asta ne învață și pe noi să nu dez-nădăduim când trecem prin încercări. Apoi, mi-o